

gjort sig skyldig i en Misforstaaelse af Lovforslagets Ord og Mening, og dette synes ogsaa at fremgaa af hans Foredrag, idet han deri saagde, at Lovforslaget omfatter to Dele, dels Antallet af dette Tings Medlemmer og dels Fordelingen af dem i de enkelte Kredse. Dette er ikke Tilfældet. Lovforslaget gaar ikke ud paa at fastslaa, at Antallet af Folketingsmedlemmer i Fremtiden skal være 110 og derefter at fordele dette Antal paa samtlige Kredse. Det har Forslaget slet ikke villet. Det, Forslaget har villet, er noget ganske andet, og jeg skal tillade mig at opholde mig noget derved, saa meget mere som jeg derved tillige faar Lejlighed til at imødegaa en Indvending, der er fremsat mod Forslaget, nemlig at det skulde mangle Princip. Det, man har villet, er udelukkende at raade Bod paa de Ulemper, der ere opstaaede efterhaanden ved Folketallets Forøgelse og navnlig ogsaa Folketallets Forskydning mellem de enkelte Kredse, og man er der gaaet frem paa den Maade, at man først og fremmest har begyndt med Kjøbenhavn, der har de 2 enorme Kredse, 1ste og 5te Kredse med 65,000 og 142,000 Indbyggere. Naar man vilde raade Bod derpaa, var det nødvendigt at forøge Kredsenes Antal i Kjøbenhavn — det har man jo gjort til 12 — og dernæst at omdele Kjøbenhavn. Uden for Kjøbenhavn har man imidlertid kun foretaget en Deling — og i Forbindelse dermed en Omdeling — ved 4 Kredse, nemlig ved Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, der har 80,000 Indbyggere, Odense Amts 1ste Valgkreds, der har 85,700, Aarhus Amts 2den Valgkreds, der har 42,700 og Standeborg Amts 1ste Valgkreds der har 29,800. Endelig har man foretaget en Omdeling ved 2 Kredse, som ikke havde saa stort et Indbyggerantal, men hvor der var den særlige Omstændighed til Stede, at de rummede 2 af Landets største Købstæder, hvis Folkemængde i de sidste 10 Aar var tiltagen meget betydelig, saaledes at det kunde forudses, at det Misforhold, som forelaa allerede nu i en noget mindre Grad, vilde i en nær Fremtid blive endnu stærkere fremtraedende. Dette gælder Randers Amts 2den Valgkreds og Aalborg Amts 2den Valgkreds, der have 27,400 og 26,900 Indbyggere. Her er Forholdet det, at Folketallet i de sidste 10 Aar, fra 1880—90, er vokset, som jeg sagde, uforholdsmæssig, nemlig for Randers Købstad fra 13,400 til 16,600 og for Aalborg Købstad fra 14,100 til 19,500 Indbyggere. Her var altsaa Grund til at forudsætte, at man i en nær Fremtid vilde have et Misforhold, der var lige saa stærkt som det, man søgte at reparere

paa ved de andre Kredse. Det var altsaa uden for Kjøbenhavn i alt 6 Kredse, man i Virkeligheden søgte at ændre, men da denne Forandring til Dels bliver gennemført ved en Omlægning, kommer den tillige til at berøre andre Kredse, nemlig 4 andre. Altsaa det er i alt 10 Kredse, men uden for Kjøbenhavn er der blevet bestaaende i alt 83 Kredse aldeles uforandrede, saaledes som de nu ere ifølge Valgloven. Det, som man saaledes har villet gøre, er det, jeg har tilladt mig tidligere at kalde en partiel Revision af Fortegnelsen over Valgkredse. Men nu bliver Spørgsmaalet selvfølgelig dette: Er det da lovligt at foretage en partiel Revision, eller er det, saaledes som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), efter hvad jeg antager vil gøre gældende, ulovligt fordi man i Kraft af Grundlovens Ord og Aand ikke kan røre ved Fortegnelsen over Valgkredse, medmindre man vil foretage en fuldstændig Revision, altsaa omlægge samtlige Kredse saaledes at der opstaar, hvad han jo lægger stærk Vægt paa, et lige Forhold mellem Indbyggerantallet og Valgkredse. Jeg kunde svare herpaa ved at henvise til, at vi i vor Lovgivning meget vel kende en partiel Revision. Vi kende den i Loven af 9de Februar 1866. Den var en partiel Revision og ikke andet. Man gif den Gang til at lade en af Kredse bortfalde, til at oprette 2 ny Kredse og til at foretage en Omlægning mellem forskellige Kredse. Nu ved jeg meget vel, at dette var fremkaldt ved Freds slutningen, og jeg ved naturligtvis ogsaa godt, at man vel har raasonneret som saa, at nu stod man just i Færd med en Grundlovsforandring og deraf følgende Omregulering af samtlige Kredse, men dette Raisonnement hjælper ikke det mindste. Hvis Spørgsmaalet er, om en partiel Revision er grundlovstridig eller ikke, saa maa dette Spørgsmaal jo afgøres aldeles uafhængigt af, hvilket Motiv man kan have til at foretage en saadan Revision. Er den grundlovstridig, ja, saa er Loven af 9de Februar 1866 ogsaa grundlovstridig, men det antager jeg dog ikke, at noget Menneffe vil paastaa. Der ligger heller ikke noget saadant i selve Grundlovens Bud. Grundlovens § 37 — jeg taler her om Grundloven af 1849 — bestemmer jo følgende: „Antallet af Folketingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af 1 til 14,000 Indvaanere. Valgene foregaa i Valgkredse, hvis Omfang bestemmes ved Valgloven.“ Gaa vi nu tilbage til den Tid, da denne Bestemmelse blev forhandlet og vedtagen, og spørg os selv: Hvad var det da, som der den Gang var Tale om at ordne?